Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

12 päivänä maaliskuuta 2025 *

Yhteisömalli – Mitättömyysmenettely – Rekisteröity yhteisömalli, joka esittää LED-lamppua – Aikaisemman mallin julkistamisen jättäminen huomiotta – Asetuksen (EY) N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohta – Edellytykset – Todistustaakka

Asiassa T-66/24,

Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, kotipaikka Anzing (Saksa), edustajinaan asianajajat T. Dolde, C. Zimmer ja M. Hawkins,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehenään D. Gája,

vastaajana,

jossa muuna osapuolena EUIPO:n valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä oli ja väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa on

Liquidleds Lighting Corp., kotipaikka Taipei (Taiwan), edustajanaan asianajaja S. Beckmann,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Marcoulli (esittelevä tuomari) sekä tuomarit W. Valasidis ja L. Spangsberg Grønfeldt,

kirjaaja: hallintovirkamies P. Núñez Ruiz,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisen vaiheen,

ottaen huomioon 21.11.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

1 Kantaja Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kumottavaksi Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) kolmannen valituslautakunnan 27.11.2023 tekemän päätöksen (asia R 2336/2022-3) (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta

2 Kantaja teki 25.3.2021 EUIPO:lle hakemuksen julistaa mitättömäksi yhteisömalli, joka oli rekisteröity väliintulijan, Liquidleds Lighting Corp:n, 12.1.2017 jättämästä hakemuksesta ja joka esitetään seuraavassa kuvassa:

3 Tuote, johon edellä 2 kohdassa tarkoitettua mallia, jonka mitättömäksi julistamista oli haettu, on tarkoitus soveltaa, kuului teollismallien kansainvälisen luokituksen perustamisesta 8.10.1968 tehdyn Locarnon sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaiseen luokkaan 26.04, ja se vastasi seuraavaa kuvausta: ”LED-lamput”.

4 Mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksen tueksi vedottiin yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 (EYVL 2002, L 3, s. 1) 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, luettuna yhdessä saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan sekä 5 ja 6 artiklan kanssa, tarkoitettuun perusteeseen.

5 Kyseinen hakemus perustui aikaisempaan malliin D1 ja aikaisempaan malliin D2.

6 Mitättömyysosasto hylkäsi hakemuksen 23.9.2022.

7 Kantaja valitti 28.11.2022 EUIPO:ssa mitättömyysosaston päätöksestä.

8 Valituslautakunta hylkäsi valituksen riidanalaisella päätöksellä. Se katsoi yhtäältä, että aikaisemman mallin D1 julkistaminen kuului asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, ja toisaalta, ettei kantaja ollut osoittanut aikaisemman mallin D2 julkistamista.

Asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

10 EUIPO vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos asiassa pidetään istunto.

11 Väliintulija vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

12 Kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka koskee asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan, luettuna yhdessä 7 artiklan 2 kohdan kanssa, rikkomista. Tämä kanneperuste jakautuu pääasiallisesti kolmeen osaan, joista ensimmäinen koskee todistustaakan virheellistä jakamista, toinen näytön virheellistä tarkastelua ja kolmas mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan virheellistä soveltamista.

13 Aluksi on korostettava, että – kuten ainoan kanneperusteen ulottuvuudesta ja koko kanteen sisällöstä ilmenee ja kuten kantaja vahvisti istunnossa – kantaja riitauttaa riidanalaisen päätöksen ainoastaan siltä osin kuin kyse on valituslautakunnan arvioinneista, jotka koskevat aikaisempaa mallia D1, jonka julkistaminen jätettiin huomiotta sovellettaessa asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa. Kantaja ei sitä vastoin riitauta valituslautakunnan arviointeja siitä, ettei aikaisempaa mallia D2 ollut julkistettu. Niinpä nyt käsiteltävän kanteen kohde rajoittuu riidanalaisen päätöksen kumoamiseen siltä osin kuin siinä on hylätty kantajan valitus, joka koskee aikaisempaan malliin D1 perustuvaa kantajan hakemusta mitättömäksi julistamisesta.

Alustavat huomautukset asian kannalta merkityksellisistä oikeussäännöistä

14 Asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan yhteisömalli voidaan julistaa mitättömäksi, jos se ei täytä kyseisen asetuksen 4–9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, muiden muassa asetuksen 5 artiklassa säädettyä uutuutta koskevaa edellytystä ja sen 6 artiklassa säädettyä yksilöllistä luonnetta koskevaa edellytystä.

15 Asetuksen N:o 6/2002 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että rekisteröityä mallia pidetään uutena, jos samanlainen malli ei ole tullut tunnetuksi ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai, jos vaaditaan etuoikeutta, ennen etuoikeuspäivää.

16 Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että rekisteröityä yhteisömallia pidetään luonteeltaan yksilöllisenä, jos asiantuntevan käyttäjän siitä saama yleisvaikutelma eroaa yleisvaikutelmasta, jonka hän on saanut muista malleista, jotka ovat tulleet tunnetuksi ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai, jos vaaditaan etuoikeutta, ennen etuoikeuspäivää.

17 Asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että mallin katsotaan tulleen tunnetuksi, jos se on julkaistu rekisteröinnin jälkeen tai muutoin, asetettu näytteille, jos sitä on käytetty liiketoiminnassa tai se on muulla tavoin julkistettu ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai, jos vaaditaan etuoikeutta, ennen etuoikeuspäivää, paitsi silloin, kun nämä toimet eivät kohtuudella ole voineet tulla Euroopan unionissa alalla toimivien tahojen tietoon tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä. Mallin ei kuitenkaan katsota tulleen tunnetuksi pelkästään sillä perusteella, että se on saatettu kolmannen henkilön tietoon nimenomaisin tai hiljaisin salassapitoa koskevin ehdoin.

18 Asetuksen N:o 6/2002 johdanto-osan 20 perustelukappaleessa täsmennetään kuitenkin, että mallin luoneen tai sen, jolle hänen oikeutensa ovat siirtyneet, on voitava testata mallin sisältäviä tuotteita markkinoilla ennen siitä päättämistä, onko rekisteröidyn yhteisömallin tarjoama suoja tarpeen. Tämän vuoksi olisi säädettävä, että mallin luoneen tai sen, jolle oikeudet ovat siirtyneet, toimesta tapahtunut mallin julkistaminen ei saisi estää kyseisen mallin uutuuden ja sen luonteen yksilöllisyyden arviointia.

19 Niinpä asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Julkistamisena ei 5 ja 6 artiklaa sovellettaessa kuitenkaan pidetä sitä, että malli, jolle vaaditaan rekisteröidyn yhteisömallin suojaa, on tullut tunnetuksi:

a) mallin luoneen, sen, jolle hänen oikeutensa ovat siirtyneet, taikka kolmannen henkilön toimesta mallin luoneen tai sen, jolle hänen oikeutensa ovat siirtyneet, antamien tietojen tai suorittamien toimenpiteiden nojalla; ja,

b) 12 kuukauden aikana ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää tai, jos vaaditaan etuoikeutta, ennen etuoikeuspäivää.”

20 Kantajan esittämän ainoan kanneperusteen kolme osaa on tutkittava näiden mieleen palautettujen asian kannalta merkityksellisten oikeussääntöjen valossa alkaen kolmannesta osasta.

Ainoan kanneperusteen kolmas osa, jonka mukaan asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohtaa on sovellettu virheellisesti

21 Kantaja väittää, että valituslautakunta tulkitsi virheellisesti asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohtaa katsoessaan, että riidanalaisen mallin ja julkistetun mallin ei tarvitse olla keskenään samanlaisia. Vaikka valituslautakunta totesi aivan oikein, että kyseistä säännöstä sovelletaan myös yksilöllisen luonteen tutkimiseen, tätä säännöstä ei kuitenkaan voida ulottaa koskemaan tapauksia, joissa alun perin julkistettu malli eroaa myöhemmin rekisteröidystä mallista. Kantajan mukaan kyseisessä säännöksessä edellytetään, että alun perin julkistettu malli ja myöhemmin rekisteröity malli ovat keskenään samanlaisia, sillä muutoin siinä säädettyä

poikkeusta ei voida soveltaa. Koska nyt käsiteltävässä asiassa malli, joka on alun perin julkistettu, eroaa riidanalaisesta mallista mutta antaa tämän kanssa saman yleisvaikutelman, mainittua säännöstä ei voida soveltaa.

22 EUIPO ja väliintulija kiistävät kantajan argumentit.

23 Aluksi on korostettava, että – kuten edellä 19 kohdasta ilmenee – asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetään ensinnäkin, että ”julkistamisena ei [mainitun asetuksen] 5 ja 6 artiklaa sovellettaessa kuitenkaan pidetä” [mainitun 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa kuvailtua tilannetta], jos [niissä] säädetyt edellytykset täyttyvät. Sitten siinä täsmennetään, että kyse on tilanteesta, jossa ”malli, jolle vaaditaan rekisteröidyn yhteisömallin suojaa, on tullut tunnetuksi”. Lopuksi siinä säädetään, että mallin on täytynyt tulla tunnetuksi ”mallin luoneen [tai] sen, jolle hänen oikeutensa ovat siirtyneet – – toimesta” (asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan a alakohta) ja ”12 kuukauden aikana ennen rekisteröintihakemuksen tekemispäivää” (saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdan b alakohta) (jäljempänä armonaika).

24 Asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdasta siis ilmenee, että siinä säädettyä julkistamista koskevaa poikkeusta sovelletaan sekä suhteessa mainitun asetuksen 5 artiklassa säädettyyn suojan edellytykseen, joka koskee mallin ”uutuutta”, että suhteessa kyseisen asetuksen 6 artiklassa säädettyyn suojan edellytykseen, joka koskee mallin ”yksilöllistä luonnetta”.

25 Mainituista suojan edellytyksistä on muistutettava, että asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklassa tarkoitetulla tavalla yhtäältä mallin uutuus merkitsee sitä, että mitään samanlaista mallia ei ole julkistettu, ja toisaalta mallin yksilöllinen luonne merkitsee sitä, että asiantuntevan käyttäjän siitä saama yleisvaikutelma eroaa yleisvaikutelmasta, jonka hän on saanut muista julkistetuista malleista.

26 On siis niin, että jos asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa tarkoitetun uutuuden puuttuminen merkitsee sitä, että samanlainen malli on julkistettu, saman asetuksen 6 artiklassa tarkoitetun yksilöllisen luonteen puuttuminen merkitsee sitä, että malli, josta asiantunteva käyttäjä saa saman yleisvaikutelman, on julkistettu.

27 Asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklasta, luettuina yhdessä saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdan kanssa, seuraa näin ollen, että jos tässä viimeksi mainitussa säännöksessä säädetyt edellytykset täyttyvät, samanlaisen mallin julkistaminen (kyseisen asetuksen 5 artiklaa sovellettaessa) tai saman yleisvaikutelman antaman mallin julkistaminen (kyseisen asetuksen 6 artiklaa sovellettaessa) jätetään huomiotta.

28 Näin ollen asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa, soveltamiseen kuuluu erottamattomasti, että julkistaminen, joka saatetaan jättää huomiotta yksilöllisen luonteen tutkinnan yhteydessä, koskee aikaisempaa mallia, joka antaa saman yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli. Julkistaminen, joka saatetaan jättää huomiotta, koskee nimittäin riidanlaisen mallin kanssa samanlaista aikaisempaa mallia ainoastaan silloin, kun kyseessä olevaa poikkeusta sovelletaan yhdessä mainitun asetuksen 5 artiklan kanssa uutuuden tutkimisen yhteydessä.

29 Yksilöllisen luonteen puuttuminen voi lisäksi seurata konkreettisesti myös samanlaisen aikaisemman mallin julkistamisesta, sillä tällainen malli ei voi antaa erilaista yleisvaikutelmaa. Yksilöllistä luonnetta koskevan edellytyksen täyttyminen nimittäin edellyttää verrattuna uutuutta

koskevan edellytyksen täyttymiseen suurempaa eroa riidanalaisen mallin ja kunkin aikaisemman mallin välillä, joten malli, joka ei ole uusi, ei sitä suuremmalla syyllä voi olla luonteeltaan yksilöllinen (ks. tuomio 27.4.2022, Group Nivelles v. EUIPO – Easy Sanitary Solutions (Suihkun lattiakaivo), T-327/20, EU:T:2022:263, 170 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). On siis niin, että vaikka uutuuden puuttuminen on ratkaisevaa yksilöllisen luonteen puuttumisen kannalta (tuomio 27.4.2022, Suihkun lattiakaivo, T-327/20, EU:T:2022:263, 171 kohta), yksilöllistä luonnetta koskeva edellytys ei kuitenkaan sellaisenaan edellytä sitä, ettei mitään samanlaista aikaisempaa mallia ole julkistettu, vaan sitä, ettei mitään aikaisempaa saman yleisvaikutelman antamaa mallia ole julkistettu.

30 Näin ollen asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohta, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa, koskee riidanalaisen mallin kanssa saman yleisvaikutelman antaman aikaisemman mallin julkistamisen huomiotta jättämistä.

31 On sitä paitsi niin, toisin kuin kantaja väittää, että kun kyseessä olevassa säännöksessä viitataan tilanteeseen, jossa ”malli, jolle vaaditaan rekisteröidyn yhteisömallin suojaa, on tullut tunnetuksi”, sen ei voida tulkita tarkoittavan sitä, että julkistetun mallin (jonka julkistaminen saatetaan jättää huomiotta, jos kyseisessä säännöksessä säädetyt kaksi edellytystä täyttyvät) pitäisi olla riidanalaisen mallin kanssa ”samanlainen” tai sen pitäisi olla ”sama” malli kuin riidanalainen malli, jolloin jätettäisiin huomiotta sen laajempi sanamuoto, asiayhteys ja tarkoitus.

32 On nimittäin muistutettava, että unionin oikeuden käsitteen tulkinnassa on sen säännöksen, jossa kyseinen käsite mainitaan, sanamuodon lisäksi otettava huomioon myös käsitteen asiayhteys ja sillä säännöstöllä, jonka osa käsite on, tavoitellut päämäärät (tuomio 24.11.2011, Circul Globus București, C-283/10, EU:C:2011:772, 32 kohta).

33 Niinpä on korostettava, että asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan sanamuodossa ei käytetä sanaa ”samanlainen” eikä siinä myöskään viitata ”samanlaisuuden” käsitteeseen ja että siinä ei myöskään mainita ilmaisua ”sama malli”. On niin, että jos unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut rajoittaa kyseessä olevan poikkeuksen soveltaminen koskemaan ”samanlaisen” mallin tai ”saman” mallin julkistamista, se olisi todennut tämän nimenomaisesti, kuten se on tehnyt toisessa yhteydessä saman asetuksen 41 artiklan 1 kohdassa viittaamalla ”samaan malliin”.

34 Viitatessaan yleisemmin mallin, joka on rekisteröity, julkistamiseen unionin lainsäätäjä näyttää sitä vastoin ainoastaan luoneen yhteyden, joka tosin on läheinen, rekisteröidyn mallin ja sellaisen mallin välille, jonka kyseisen asetuksen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut henkilöt ovat aikaisemmin julkistaneet saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun armonajan aikana. Asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan sanamuoto ei kuitenkaan sellaisenaan mahdollista sen poissulkemista, että tällainen yhteys voisi olla pätevästi olemassa niin siinä tapauksessa, jossa nämä mallit ovat samanlaisia, kuin siinäkin tapauksessa, jossa ne antavat saman yleisvaikutelman, kun otetaan huomioon myös kyseessä olevan säännöksen asiayhteys ja yleisemmin säännöksen tavoite.

35 Yhtäältä kyseisen säännöksen asiayhteydestä on riittävää muistuttaa, että – kuten edellä 24–28 kohdassa korostettiin – asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa samoin kuin sitä paitsi mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa viitataan saman asetuksen niin 5 kuin 6 artiklaankin ja siis riidanalaisen mallin niin uutuuden kuin yksilöllisen luonteenkin tutkimiseen. Sama pätee asetuksen N:o 6/2002 johdanto-osan 20 perustelukappaleeseen, jonka ulottuvuus palautettiin

mieleen edellä 18 kohdassa. Riidanalaisen mallin yksilöllisen luonteen tutkinnassa julkistaminen, joka saatetaan jättää mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan nojalla huomiotta, koskee mallia, joka antaa saman yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli.

36 Toisaalta asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen tavoitteesta on todettava, että se on suojata mallin luoneen ja sen oikeudensaajan intressejä (tuomio 26.4.2023, Activa – Grillküche v. EUIPO – Targa (Grillauslaite), T-757/21, EU:T:2023:216, 28 kohta). Asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan tarkoituksena nimittäin on tarjota mallin luoneelle tai sille, jolle hänen oikeutensa ovat siirtyneet, mahdollisuus esitellä malli markkinoilla 12 kuukauden aikana ennen rekisteröintihakemuksen tekemistä koskevien muodollisuuksien suorittamista. Tämän ajanjakson aikana mallin luonut tai se, jolle hänen oikeutensa ovat siirtyneet, voi siten varmistua kyseessä olevan mallin kaupallisesta menestyksestä ennen sitoutumista rekisteröintiin liittyviin kustannuksiin pelkäämättä, että julkistamiseen, joka on tapahtunut tässä yhteydessä, voitaisiin vedota menestyksellä kyseessä olevan mallin mahdollisen rekisteröinnin jälkeen aloitetussa mitättömyysmenettelyssä (tuomio 14.6.2011, Sphere Time v. SMHV – Punch (Hihnaan kiinnitetty kello), T-68/10, EU:T:2011:269, 24 ja 25 kohta).

37 Lisäksi on muistutettava, että asetuksen N:o 6/2002 johdanto-osan seitsemännen perustelukappaleen mukaan yhteisömallien suojajärjestelmän tarkoituksena on edistää innovointia sekä uusien tuotteiden kehittelyä ja niiden tuotantoon tehtäviä investointeja.

38 Edellä 18, 36 ja 37 kohdassa mainittujen päämäärien tavoittelu kuitenkin vaarantuisi, jos mallin luojalla tai hänen oikeudensaajallaan, jotka haluavat hyödyntää armonaikaa, olisi mallia markkinoilla testattuaan joka tapauksessa velvollisuus hakea mallin rekisteröintiä sellaisena kuin sitä oli alun perin testattu markkinoilla voimatta ottaa huomioon kyseisen testauksen konkreettisia tuloksia, jotta kyseiseen malliin voitaisiin tehdä mahdolliset mukautukset, jotka olisivat tarpeen mallin kaupallisen menestyksen varmistamiseksi, ja voimatta siis hakea sellaisen mallin rekisteröintiä, joka ei olisi samanlainen kuin markkinoilla alun perin testattu malli mutta joka antaisi tämän kanssa saman yleisvaikutelman.

39 Kantajan puolustama tulkinta nimittäin merkitsisi sitä, että rekisteröidessään mallin, joka ei olisi samanlainen kuin markkinoilla testattu malli, mallin luojaa tai hänen oikeudensaajaansa vastaan saatettaisiin mitättömyysmenettelyssä vedota siihen, että hän on armonajan aikana itse julkistanut kyseisen aikaisemman mallin.

40 Tällainen tulkinta olisi siten vastoin asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan ja laajemmin yhteisömallien suojajärjestelmän tavoitetta, joka on mahdollistaa se, että mallin luoja voi testata mallia markkinoilla, ja edistää innovointia ja tuotekehittelyä.

41 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että – toisin kuin kantaja väittää – asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan soveltaminen yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa ei edellytä, että aikaisempi malli, jonka julkistaminen saatetaan jättää huomiotta, olisi samanlainen kuin riidanalainen malli.

42 Ainoan kanneperusteen kolmas osa on siis hylättävä.

Ainoan kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee todistustaakan virheellistä jakamista

43 Kantaja väittää, että asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädettyyn poikkeukseen vetoava osapuoli on se, jonka on näytettävä toteen, että poikkeusta sovelletaan ja että siihen liittyvät edellytykset täyttyvät. Nyt käsiteltävässä asiassa valituslautakunta kuitenkin siirsi kaiken todistustaakan kantajalle. Koska väliintulija ei ollut täyttänyt todistustaakkaansa, kantajalla ei ollut velvollisuutta kiistää mainitun säännöksen soveltamista.

44 EUIPO ja väliintulija kiistävät kantajan argumentit.

45 Aluksi on palautettava mieleen, että kun mitättömyysvaatimuksen tekijä vetoaa asetuksen N:o 6/2002 25 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun mitättömyysperusteeseen, sen on esitettävä näyttö siitä, että riidanalainen malli ei täytä mainitun asetuksen 4–9 artiklassa säädettyjä vaatimuksia (tuomio 21.9.2017, Easy Sanitary Solutions ja EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P ja C-405/15 P, EU:C:2017:720, 60 kohta).

46 Erityisesti on todettava, että esitetyillä todisteilla on voitava osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että aikaisempi malli on tosiasiallisesti julkistettu ennen riidanalaisen mallin rekisteröintihakemuksen jättämispäivää (tuomio 21.6.2018, Haverkamp IP v. EUIPO – Sissel (Pikkukivirannan pinnan kuvio), T-228/16, ei julkaistu, EU:T:2018:369, 27 kohta).

47 On sitä vastoin niin, että jotta asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohtaa voitaisiin soveltaa mitättömyysmenettelyn yhteydessä, mitättömäksi julistamista koskevassa hakemuksessa tarkoitetun mallin haltijan on osoitettava se, että hän on joko sen mallin luoja, johon vedotaan kyseisen hakemuksen perustelemiseksi, tai se, jolle tämän mallin luoneen oikeudet ovat siirtyneet (tuomio 14.6.2011, Hihnaan kiinnitetty muoto, T-68/10, EU:T:2011:269, 26 kohta), että hän itse tai kolmas on julkistanut kyseisen mallin antamiensa tietojen tai suorittamiensa toimenpiteiden nojalla ja että tällainen julkistaminen on tapahtunut armonajan aikana.

48 Riidanalaisen päätöksen 32 ja 33 kohdassa valituslautakunta totesi aluksi, että todisteet, jotka kantaja oli esittänyt mitättömäksi julistamista koskevan hakemuksensa tueksi, osoittivat aikaisemman mallin D1 julkistamisen, jota väliintulija sitä paitsi ei kiistänyt.

49 Sitten valituslautakunta täsmensi riidanalaisen päätöksen 34 kohdassa, että väliintulija oli kuitenkin väittänyt, että asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta oli sovellettava. Tältä osin valituslautakunta totesi riidanalaisen päätöksen 36 kohdassa, että osapuolen, joka vetoaa kyseisen poikkeuksen soveltamiseen, on esitettävä asian kannalta merkitykselliset todisteet. Riidanalaisen päätöksen 37 kohdassa valituslautakunta lisäsi, että jos mitättömäksi julistamista hakeva aikoi kiistää kyseisen säännöksen soveltamisen, sen oli esitettävä näyttöä väitteensä tueksi.

50 Lopuksi näiden lähtökohtien perusteella valituslautakunta tutki riidanalaisen päätöksen 38–42 ja 44–49 kohdassa sekä todisteet, jotka väliintulija oli esittänyt asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisen tueksi, että huomautukset, jotka kantaja oli esittänyt kyseisen poikkeuksen soveltamisen kiistämiseksi. Valituslautakunta katsoi täten riidanalaisen päätöksen 43 ja 50 kohdassa yhtäältä, että poikkeusta, johon väliintulija vetosi, voitiin soveltaa käsiteltävässä asiassa, ja toisaalta, ettei kantaja ollut esittänyt mitään seikkaa, joka olisi voinut kyseenalaistaa tämän päätelmän.

51 Ensinnäkin on korostettava, että edellä 45–47 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kantajan oli ensin osoitettava, että riidanalainen malli ei täyttänyt suojan edellytyksiä, ja erityisesti ensin, että aikaisempi malli oli julkistettu. Tämän jälkeen väliintulijan oli aikaisemman mallin julkistamisen osalta tarvittaessa vedottava asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädettyyn poikkeukseen ja osoitettava, että sen soveltamisedellytykset täyttyivät.

52 Kuten edellä 48–50 kohdasta ilmenee, juuri näiden periaatteiden mukaisesti valituslautakunta tutki todettuaan aikaisemman mallin D1 tulleen julkistetuksi, mitä väliintulija ei kiistänyt, voitiinko soveltaa asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta, johon väliintulija oli vedonnut esittämiensä todisteiden valossa.

53 Toiseksi, kuten riidanalaisesta päätöksestä ja edellä 49 ja 50 kohdasta ilmenee, valituslautakunta tutki myös huomautukset, jotka kantaja oli esittänyt kiistääkseen kyseisen poikkeuksen soveltamisen.

54 Tutkiessaan kantajan tältä osin esittämät huomautukset ja sen huomautustensa tueksi esittämät mahdolliset todisteet valituslautakunta ei kuitenkaan siirtänyt todistustaakkaa kantajalle vaan sovelsi puolustautumisoikeuksien suojan yleistä periaatetta ja erityisesti asetuksen N:o 6/2002 62 artiklaa, joka merkitsee kyseisen periaatteen erityistä soveltamista. Kyseisen säännöksen toisessa virkkeessä nimittäin säädetään, että EUIPO:n päätökset voivat perustua vain sellaisiin syihin tai todisteisiin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa (ks. analogisesti tuomio 21.4.2021, Hasbro v. EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY), T-663/19, EU:T:2021:211, 119 kohta). Lisäksi on todettava, että kantaja ei ole vedonnut unionin yleisessä tuomioistuimessa kyseisen periaatteen loukkaamiseen eikä myöskään kyseisen säännöksen rikkomiseen.

55 Toisin kuin kantaja antaa ymmärtää, kantajan mahdollisuus esittää tehokkaasti huomautuksia ei myöskään edellytä sitä, että selitykset ja todisteet, jotka väliintulija on esittänyt asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan soveltamisen perustelemiseksi, täyttäisivät uskottavuuden ja johdonmukaisuuden osalta jonkin erityisen tason. Päinvastoin juuri huomautuksillaan kantajalla on mahdollisuus saattaa EUIPO:n elinten tietoon syyt, joiden johdosta väliintulijan kyseiset selitykset ja todisteet eivät kantajan mukaan ole uskottavia eivätkä johdonmukaisia. Näin ollen väite, jonka mukaan väliintulijan selitykset ja todisteet olivat kantajan mukaan epäuskottavia ja epäjohdonmukaisia, ei estänyt kantajaa esittämästä tehokkaasti huomautuksiaan eikä johtanut todistustaakan kääntymiseen kantajan vahingoksi.

56 Valituslautakunta näytti tosin riidanalaisen päätöksen 37 kohdassa antavan ymmärtää, että osapuolen, joka aikoo kiistää asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamisen, on esitettävä näyttöä tämän tueksi. Vaikka tällainen maininta on valitettavasti epäselvä, sitä ei kuitenkaan voida ymmärtää siten, että se edellyttäisi, että tällainen osapuoli, kuten nyt käsiteltävässä asiassa kantaja, esittää välttämättä todisteita huomautustensa tueksi, vaan se voi tarvittaessa vain esittää huomautuksia kyseisen poikkeuksen soveltamiseen vetoavan osapuolen esittämistä selityksistä ja todisteista.

57 Joka tapauksessa on muistutettava, että nyt käsiteltävässä asiassa valituslautakunta tutki sekä selitykset ja todisteet, jotka väliintulija oli esittänyt perustellakseen asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan soveltamisen, että huomautukset, jotka kantaja oli esittänyt sen soveltamisen kiistämiseksi.

58 Edellä esitetystä seuraa, että toisin kuin kantaja väittää, valituslautakunta ei tehnyt oikeudellista virhettä todistustaakan jakamisessa eikä siirtänyt todistustaakkaa perusteettomasti kantajalle.

59 Ainoan kanneperusteen ensimmäinen osa on siis hylättävä.

Ainoan kanneperusteen toinen osa, joka koskee todisteiden virheellistä tutkimista

60 Kantaja väittää, että valituslautakunta teki virheen nojautuessaan väliintulijan esittämiin todisteisiin, jotka ovat epäjohdonmukaisia. Ensinnäkin malli, jonka väitetään tulleen julkistetuksi maaliskuun 2016 messuilla (malli sisältyy EUIPO:ssa käydyn menettelyn liitteeseen R8), ja riidanalainen malli eivät ole samanlaisia, sillä niissä on useita eroja, jotka koskevat hehkulangan yläosaa, kierteiden lukumäärää, lasivarren korkeutta ja hehkulangan päätepisteen sijaintia. Toiseksi todistajanlausunto (joka on esitetty EUIPO:ssa käydyn menettelyn liitteessä R10) sisältää virheellisiä tietoja, sillä sen liitteessä 1 oleva lampun kuva ei ole samanlainen kuin riidanalainen malli, koska siinä on ilmeisiä eroja kierteiden yläosan tasanteen, hehkulangan kulun, hehkulangan lopullisen sijainnin ja kierteiden kokonaiskorkeuden osalta. Kolmanneksi aikaisempi malli D1 ja riidanalainen malli eivät ole samanlaisia. Yhtäältä lasivarsien pituus on erilainen, ja kierteen yläosan sijainti ja kulku ovat erilaiset. Toisaalta hehkulangan muodon eroja ei voida selittää sillä, että lamput ovat syttyneinä ja että valo aiheuttaa heijastumia lasiin. Lopuksi kantaja toteaa, että koska todisteista ilmenee, että on olemassa neljä erilaista lamppua, joissa on kierteinen hehkulanka (ja jotka on esitetty riidanalaisessa mallissa, aikaisemmassa mallissa D1, liitteessä R8 ja liitteessä R10), valituslautakunnan olisi pitänyt katsoa, että todisteet olivat epäjohdonmukaisia eivätkä ratkaisevia.

61 EUIPO ja väliintulija kiistävät kantajan argumentit.

62 Aluksi on korostettava, että kantaja väittää siis pääasiallisesti yhtäältä, että aikaisempi malli D1 ja riidanalainen malli eivät ole samanlaisia, ja toisaalta, että liitteissä R8 ja R10 olevat lamput eroavat riidanalaisessa mallissa kuvatusta lampusta.

63 Ensinnäkin on todettava, että kantajan argumentti, jonka mukaan riidanalainen malli ja aikaisempi malli D1 eivät ole samanlaisia, on ilmeisessä ristiriidassa sen kanssa, mikä sisältö on mitättömäksi julistamista koskevalla hakemuksella, jonka kantaja oli itse esittänyt EUIPO:ssa ja jossa kantaja oli väittänyt, että mainitut mallit olivat samanlaisia. Kantaja selitti vastauksena sille tältä osin istunnossa esitettyyn kysymykseen, että kantajan mukaan kyseiset mallit olivat samanlaisia ainoastaan asetuksen N:o 6/2002 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla. On kuitenkin riittävää todeta, että kahden mallin samanlaisuuden arviointi ei voi vaihdella kyseisen asetuksen huomioon otettavien säännösten eli yhtäältä asetuksen 5 artiklan ja toisaalta asetuksen 7 artiklan 2 kohdan, luettuna yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa, mukaan.

64 Lisäksi on korostettava, että kantajan argumentaatio perustuu virheelliseen lähtökohtaan.

65 Kuten edellä 23–41 kohdassa esitetystä ainoan kanneperusteen kolmannen osan tarkastelusta ilmenee, asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan soveltaminen yhdessä saman asetuksen 6 artiklan kanssa ei edellytä, että aikaisempi malli (jonka julkistaminen saatetaan jättää huomiotta) olisi samanlainen kuin riidanalainen malli. Mainituista säännöksistä ilmenee päinvastoin, että niissä viitataan myös sellaisen aikaisemman mallin julkistamiseen, joka antaa saman yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli.

66 Lisäksi joka tapauksessa on niin, että siltä osin kuin kantaja pyrkii argumenteillaan väittämään, että kyseisissä malleissa on siitä huolimatta, että ne antavat saman yleisvaikutelman, sellaisia eroja, jotka eivät mahdollista niiden pitämistä samanlaisina, tällaiset argumentit on hylättävä tehottomina asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta.

67 Oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, että kysymys aikaisemman mallin julkistamisesta on paitsi olennainen kysymys myös alustava kysymys, jonka ratkaiseminen on tarpeen asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklan asianmukaiseksi soveltamiseksi (tuomio 23.10.2018, Mamas and Papas v. EUIPO – Wall-Budden (Vauvansängyn pehmusteet), T-672/17, ei julkaistu, EU:T:2018:707, 30 kohta). Niinpä asetuksen N:o 6/2002 5 ja 6 artiklan mukaan mallin uutuuden ja yksilöllisen luonteen toteamiseksi tätä mallia on verrattava toiseen malliin vain, jos tämä toinen malli on tullut julkiseksi (tuomio 21.9.2017, Easy Sanitary Solutions ja EUIPO v. Group Nivelles, C-361/15 P ja C-405/15 P, EU:C:2017:720, 127 kohta) ja jos tällaisen julkistamisen huomioon ottaminen ei ole poissuljettua saman asetuksen 7 artiklan 2 kohdan nojalla.

68 Näin ollen kantajan argumentit, jotka koskevat riidanalaisen mallin vertaamista aikaisempaan malliin D1, eivät missään tapauksessa ole omiaan kyseenalaistamaan valituslautakunnan arviointeja, joiden mukaan aikaisempi malli D1 oli julkistettu kolmannen henkilön toimesta mallin luoneen antamien tietojen tai suorittamien toimenpiteiden nojalla ja näin oli tapahtunut armonajan aikana asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti. Tällaiset valituslautakunnan arvioinnit kyseisen säännöksen soveltamisedellytyksistä koskevat nimittäin aikaisemman mallin D1 julkistamisen asiayhteyttä eivätkä ne liity siihen, ovatko kyseiset mallit samanlaisia tai antavatko ne saman yleisvaikutelman saman asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

69 Toiseksi kantajan argumentit, joiden mukaan väliintulijan EUIPO:lle liitteissä R8 ja R10 esittämät todisteet ovat epäjohdonmukaisia, koska ne kuvaavat lamppuja, jotka ovat erilaisia kuin riidanalaisessa mallissa esitetty lamppu, on myös hylättävä tehottomina asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta. Valituslautakunnan tältä osin suorittamalla tutkinnalla ei nimittäin pyritty määrittämään sitä, kuvasivatko väliintulijan EUIPO:ssa esittämät todisteet samanlaisia malleja kuin riidanalainen malli tai malleja, jotka antoivat saman yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli, vaan pikemminkin se, osoittivatko nämä todisteet, että aikaisempi malli oli julkistettu mainitussa säännöksessä säädettyjen edellytysten mukaisesti.

70 Niinpä nyt käsiteltävässä asiassa valituslautakunta katsoi väliintulijan esittämien todisteiden tarkastelun perusteella riidanalaisen päätöksen 42 ja 43 kohdassa, että nämä todisteet osoittivat, että kolmas yritys oli julkistanut aikaisemman mallin D1 väliintulijan toimittamien tietojen perusteella, ja että koska asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdassa säädetty poikkeus oli sovellettavissa, aikaisemman mallin D1 julkistamista ei ollut otettava huomioon.

71 Riidanalaisen päätöksen 47 kohdassa tosin valituslautakunta totesi vastauksena kantajan argumenttiin, että liitteestä R8 ilmeni, että ”Saksassa pidettyjen messujen aikana esitetty malli antoi saman yleisvaikutelman kuin riidanalainen malli”. On kuitenkin todettava, ettei valituslautakunnalla ollut mitään velvollisuutta tehdä tällaista arviointia, jolla ei sitä paitsi ollut vaikutusta asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen tutkimiseen. Väliintulijan EUIPO:ssa esittämät todisteet mainitun säännöksen soveltamisen perustelemiseksi eivät nimittäin koskeneet riidanalaista mallia vaan aikaisemman mallin D1 julkistamisen asiayhteyttä.

72 On siis niin, että – toisin kuin kantaja väittää epämääräisesti tai näyttöä esittämättä – liitteissä R8 ja R10 esitettyjen lamppujen vertaaminen riidanalaiseen malliin ei voi mitenkään osoittaa, että väliintulijan toimittamat tiedot aikaisemman mallin D1 julkistamisen asiayhteydestä olisivat paikkansa pitämättömiä tai virheellisiä.

73 Edellä esitetystä seuraa, että kantajan argumentit eivät ole omiaan kyseenalaistamaan valituslautakunnan suorittamaa todisteiden tutkintaa eivätkä yleisemmin sen tekemiä arviointeja, jotka koskevat asetuksen N:o 6/2002 7 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä nyt käsiteltävässä asiassa.

74 Ainoan kanneperusteen toinen osa on siis hylättävä.

75 Kaiken edellä esitetyn perusteella on niin, että koska kantajan ainoa kanneperuste ei ole perusteltu, kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

76 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

77 Koska asiassa on pidetty istunto ja kantaja on hävinnyt asian, kantaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut EUIPO:n ja väliintulijan vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä maaliskuuta 2025.

Allekirjoitukset